

У Х В А Л А
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про закриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Карвацького Руслана Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 221 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
22 липня 2020 року
№ 15-уп(II)/2020

Справа № 3-291/2019(6949/19)

Другий сенат Конституційного Суду України у складі суддів:

Головатого Сергія Петровича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича – доповідача,
Касмініна Олександра Володимировича,
Лемака Василя Васильовича,
Мойсика Володимира Романовича,
Первомайського Олега Олексійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича,
Юровської Галини Валентинівни,

розглянув на пленарному засіданні справу за конституційною скаргою Карвацького Руслана Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 221 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Городовенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Другий сенат Конституційного Суду України

у с т а н о в и в:

1. Карвацький Р.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) положення частини третьої статті 221 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс), згідно з яким „установлений порядок розгляду трудових спорів не поширюється на спори про дострокове звільнення від виборної платної посади членів громадських та інших об'єднань громадян за рішенням органів, що їх обрали“.

На думку автора клопотання, внаслідок застосування судами у його справі оспорюваного положення Кодексу він був позбавлений можливості захистити в суді свої права, порушені через неправомірне звільнення його з виборної платної посади голови профспілкового комітету Первинної профспілкової організації Бурштинської теплової електростанції.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що положення частини третьої статті 221 Кодексу суперечить статтям 8, 19, 43, 55, 124 та пункту 1 розділу XV „Перехідні положення“ Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, Карвацький Р.М., зокрема, цитує положення Конституції України, Кодексу, міжнародних актів, посилається на судові рішення у своїй справі, а саме ухвалу Галицького районного суду Івано-Франківської області від 1 квітня 2019 року, постанови Івано-Франківського апеляційного суду від 6 червня 2019 року, Верховного Суду у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду від 12 вересня 2019 року, копії яких долучено до конституційної скарги.

2. Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України Ухвалою від 10 грудня 2019 року відкрила конституційне провадження у цій справі.

3. Другий сенат Конституційного Суду України вважає, що конституційне провадження у справі підлягає закриттю з огляду на таке.

3.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

На підставі дослідження матеріалів конституційної скарги та аналізу приписів частини третьої статті 8, частини першої статті 55 Конституції України, а також положень статті 221 Кодексу щодо порядку розгляду трудових спорів Другий сенат Конституційного Суду України зазначає, що оспорюваним положенням Кодексу не встановлено заборон на оскарження в суді спорів про дострокове звільнення від виборної платної посади членів громадських та інших об'єднань громадян, у тому числі членів професійних спілок, за рішенням органів, що їх обрали, а лише у зв'язку зі специфікою цієї категорії спорів передбачено застереження щодо непоширення на них порядку розгляду трудових спорів.

Таким чином, Карвацький Р.М. не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності оспорюваного положення Кодексу статтям 8, 19, 43, 55, 124, пункту 1 розділу XV „Перехідні положення“ Конституції України, оскільки не вказав, яким чином застосування саме цього положення зумовило порушення його конституційних прав на працю, на судовий захист чи інших конституційних прав. Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

3.2. Із аналізу матеріалів конституційної скарги вбачається, що Верховний Суд у складі колегії суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду постановою від 12 вересня 2019 року, яка є остаточним судовим рішенням у справі Карвацького Р.М., залишив без змін судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій щодо закриття провадження у його справі у зв'язку з тим, що справа не підлягає розгляду в порядку цивільного судочинства. У названій постанові застосовано положення статті 12 Закону України „Про професійні спілки, їх права та гарантії діяльності“, статті 221 Кодексу, з урахуванням яких вказано: „Установивши, що позивач перебував на виборній посаді – голови профспілкового комітету Бурштинської ТЕС на платній основі, його діяльність підпорядкована Закону України „Про профспілки, їх права та гарантії діяльності“ та Статуту Укрелектропрофспілки, суди дійшли обґрунтованого висновку, що даний спір належить до виключної компетенції профспілок та їх внутрішньо-організаційної діяльності, а тому спори мають вирішуватися відповідно до статутних документів профспілок та законодавства, яке регулює основи їх діяльності“.

Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації норм права щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування; надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010,

від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, ухвали Другого сенату Конституційного Суду України від 15 липня 2019 року № 15-уп(II)/2019, від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019, від 1 квітня 2020 року № 5-уп(II)/2020).

Наведене є підставою для закриття конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі.

3.3. Відповідно до частини четвертої статті 63 Закону України „Про Конституційний Суд України“ сенат Конституційного Суду України закриває конституційне провадження у справі, якщо під час пленарного засідання будуть виявлені підстави для цього.

Отже, конституційне провадження у цій справі підлягає закриттю.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 36, 55, 62, 63, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до §48, §55 Регламенту Конституційного Суду України Другий сенат Конституційного Суду України

у х в а л и в:

1. Закрити конституційне провадження у справі за конституційною скаргою Карвацького Руслана Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини третьої статті 221 Кодексу законів про працю України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ДРУГИЙ СЕНАТ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**